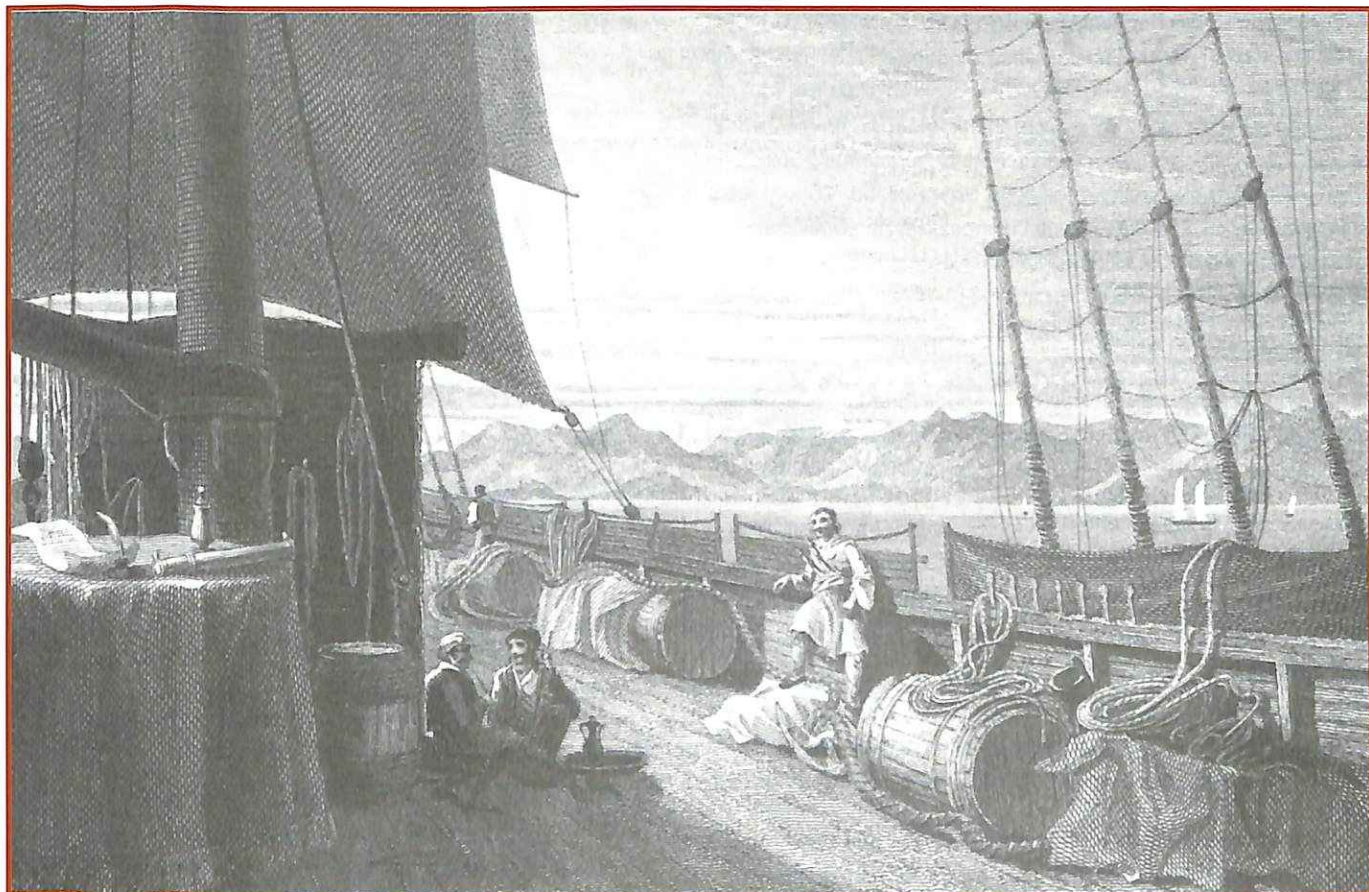

Drawn by H. W. Williams

Engraved by J. Horsburgh

Mountains of Epirus. As seen from sea nearly opposite to Parga (1829).

ΠΑΡΓΑ

Η ΤΟΥΡΥΝΗ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Μια πόλη κλιμακωτά στημένη στα πλευρά του λόφου Πεζόβολος, που σιμώνει κάτω στο γραφικό λιμάνι και σα ζωγραφιά ταιριάζει. Και καταπώς το νερό της θάλασσας παφλάζει στα βοτσαλάκια του γιαλού, φλίφλισμα γρικιέται, σαν ψίθυρος αγάπης του πελάγου προς την ερωτίδα Πάργα.

Σκόρπιοι βράχοι και νησίδια, λες και χορεύουνε προκλητικά στους πληθύνους όρμους και ορμίσκους. Κάτι λίγο παραέξω, οι πρασινογέννες Παξοί κι Αντίπαξοι, προκαλούν το πέλαγος, ότι δεν τους σκιάζει ο Ποσειδώνας, όταν αυτός οργίζεται και ταραίζει τα νερά του, για να χαλάσουν την ηουχία της χαϊδεμένης Πάργας.

Βουτηγμένη μέσ' στο πράσινο με ένα γύρω λόφους άλλους και λοφίσκους, με βραχονησάκια και νησάκια, σα να πλέουν στους γαλάζιους όρμους κι από ψηλά ο καθάριος ουρανός κι αυτός γαλάζιος, ταιριάζουν τέλειο δημιουργήμα του Πλάστη, που εδώ έβαλε το τρανό μεράκι, για να το θαυμάζουμε εμείς οι θνητοί και περισσότερο οι Ηπειρώτες, που με καμάρι το θεωρούμε.

Εκεί κάπου, προς το Βάλτο, ήταν το αγκυροβόλι της Τουρύνης, όπου βλέπει κανείς ακόμη ίχνη αρχαίων εγκαταστάσεων, του μώλου. Σε τούτο δω τον τόπο αγκυροβόλησε ο στόλος του Καίσαρα, που επίμονα αναζητούσε τον Αντώνιο και την Κλεοπάτρα, βασίλισσα της Αιγύπτου που ονειρεύονταν την ίδρυση ενός μεγάλου κράτους με πρωτεύουσα την Αλεξάνδρεια.

Η παλιά πόλη, κατά τους χρόνους τους Βυζαντινούς, ήταν ψηλά στην κορυφή του λόφου και αναφέρεται από τον Ιωάννη Καντακουζηνό σα μια από τις κύριες πόλεις της Ηπείρου. Οι Παργηνοί γρήγορα ασπάστηκαν το Χριστιανισμό, καθώς αυτό μαρτυρούν ερείπια βυζαντινών εκκλησιών.

Οι κάτοικοι από την κορυφή επάνω, σιγά-σιγά, γηιμένοι απ' το τοπίο που απλόχερα αραδαζόταν κάτω στην ποδιά, κατέβηκαν και έκτισαν την καινούρια πόλη στα μέσα του 14ου αιώνα, για να βιώσει έτσι Βυζαντινά, όπως είχε αρχίσει στο πρωινό τους άστυ.

Μα οι καιροί απρόσμενα άλλαξαν και η αλβανική αυτοκρατορία λήγισε κάτω από το βάρος των πληθύνων βαρβάρων, που την κύκλωναν.

Συνέχεια στην σελίδα 4

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις

- Ο Κων/νος Πάνος και η Κατερίνα Γιελίνκοβα απέκτησαν αγόρι στις 18-9-2007.
- Ο Δονάτος Ντόκος και η Παναγιώτα Αποστόλου απέκτησαν αγόρι στις 28-9-2007.
- Ο Δημήτριος Κάσιος και η Ιωάννα Ντάγκα απέκτησαν κορίτσι στις 17-9-2007.
- Ο Κων/νος Λιάκος και η Ζωίτσα Σιδέρη απέκτησαν αγόρι στις 2-10-2007.
- Ο Ευάγγελος Σκάρπος και η Ναταλία Παρκοσίδη απέκτησαν αγόρι στις 25-9-2007.
- Ο Δημήτριος Δημόπουλος και η Άρτεμις Νάκα απέκτησαν κορίτσι στις 2-11-2007.
- Ο Σωτήριος Δέσκα και η Παρασκευή Τούση απέκτησαν αγόρι στις 7-11-2007.
- Ο Παύλος Σπυριδώνου και η Κων/να Στέλιου απέκτησαν αγόρι στις 31-10-2007.
- Ο Ιωάννης Τσίνοσ και η Ελένη Γουναρά απέκτησαν κορίτσι στις 16-11-2007.
- Ο Γεώργιος Παπανδρέου και η Ελευθερία Μόνικα Ναθαναήλ απέκτησαν κορίτσι στις 10-11-2007.
- Ο Γεώργιος Θεοδοσίος και η Ουρανία Κάτσιου απέκτησαν αγόρι στις 9-12-2007.

Γάμοι

- Ο Νεβίλ Χόλτ (Neville Holt) του Ουίλιαμ Άλαν και η Τζακλίν Αν Σμιθ του Ρόμπερτ Ουίλιαμ τέλεσαν τον γάμο τους στις 3-10-2007.
- Ο Δημήτριος Ρίζος του Γεωργίου και η Δάφνη Βέργου του Κων/νου τέλεσαν το γάμο τους στις 13-10-2007.
- Ο Αλέξανδρος Λιάκρης του Ιωάννη και η Σοφία-Λούσι Μπένετ του Ρίτσαρντ Χένρι τέλεσαν το γάμο τους στις 13-10-2007.

Ενισχύσεις - Συνδρομές

10 € Ιερέας Θέμος Νικόλαος.
20 € Δράκου Λούλα, Γκρέπη Λεωνίδα, Γκουγιάνου-Γκρέπη Βαλεντίνη, Γκρέπη Μύρσα, Ζώτος Ιωάννης, Δέσκα Χαράλαμπος, Φώτης Βουρεκάς, Λιανουδάκη Ζαμπία, Δεσούλλας Γεώργιος, Δημάκος Απόστολος,

- Ο Γεώργιος Πλιάτοκας του Ευαγγέλου και η Ανδρομάχη Δρυμούζη του Γεωργίου τέλεσαν το γάμο τους στις 19-10-2007.
- Ο Γεώργιος Μίσης του Κων/νου και η Χαρούλα Ζιγούρη του Παναγιώτη τέλεσαν το γάμο τους στις 3-11-2007.
- Ο Ευάγγελος Παππάς του Ματθαίου και η Άννα Λαγού του Γεωργίου τέλεσαν το γάμο τους στις 27-10-2007.

Θάνατοι

- Ο Παναγιώτης Νάκας του Ιωάννη απεβίωσε στα Ιωάννινα στις 18-10-2007, ετών 77.
- Ο Χρήστος Θεμελής του Πλάτωνος απεβίωσε στην Πρέβεζα στις 22-10-2007, ετών 82.
- Ο Σταύρος Παγιατάκης του Κων/νου απεβίωσε στην Πάργα στις 26-10-2007, ετών 40.
- Ο Χρήστος Δημόπουλος του Σωτηρίου απεβίωσε στην Πάργα στις 7-11-2007, ετών 63.
- Ο Παναγιώτης Βέργος του Ιωάννη απεβίωσε στα Ιωάννινα στις 13.11.2007, ετών 81.
- Ο Θωμάς Γκίνης του Δημητρίου απεβίωσε στην Πάργα στις 19-11-2007, ετών 92.
- Ο Ανδρέας Τούσης του Ιωάννη απεβίωσε στην Πρέβεζα στις 21-11-2007, ετών 47.
- Η Βιλελμίνη Βουρεκά, Χα του Ματθαίου, απεβίωσε στην Αθήνα στις 3-12-2007, ετών 73.
- Ο Γεώργιος Γκάκας του Σπυριδώνος απεβίωσε στην Ανθούσα στις 11-12-2007, ετών 82.
- Η Φωτεινή Λέκκα σύζυγος του Ευαγγέλου απεβίωσε στην Πρέβεζα στις 31-12-2007, ετών 68.
- Η Αθηνά Κόντου, Χα του Παναγιώτου, απεβίωσε στην Καλλιθέα Αθήνας στις 26-10-2007, ετών 76.

Γιάκη Χρυσούλα.

30 € Ρίζος Γεώργιος.

50 € Κόκορης Σπυριδών, Δημάκος Αχιλλέας, Δράκος Σπυριδών, Βουρεκάς Κάρλος, Πάκου Ρίτσα, Φροΐζος & Τζιλντά Κωνσταντινίδη εις μνήμη Χρήστου Θεμελή.

Περιεχόμενα

Πάργα: Η Τορύνη του Πτολεμαίου...	1,4
Κοινωνικά	2
Μικρές Ειδήσεις	3
Παργινές Συνταγές	6
Γνωρίζετε ότι	7
Η Οικία του καλλιτέχνη Απόστολου Πετρίδη ...	8
Η Εθνική Σημαία της Ελλάδος	10
Η παγκόσμια προσδοκία	11
Σταυρόλεξο	14
Φωτορεπορτάζ	16

Σημείωμα του ΕΚΛΟΤΗ

Ευχές, ευχές, ευχές! Με ευχές θα ξεκινήσω και εγώ αυτό το κείμενο.

Ευχές από καρδιάς, όπως λένε για μια καλύτερη χρονιά. Δεν ξέρω αν οφείλεται στο ότι μεγαλώνουμε ή αν πραγματικά υπάρχει πρόβλημα, αλλά μου φαίνεται ότι τώρα χρειαζόμαστε τις ευχές περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Όλη η γη χρειάζεται τις ευχές μας, αλλά και τις πράξεις μας, για να μπορέσουμε να ελπίσουμε σε ένα καλύτερο μέλλον.

Και για να έρθουμε στα «καθ' ημάς», στη γλυκιά μας Πάργα, ας ευχηθούμε να μπορέσουμε να την κρατήσουμε καθαρή και όμορφη για πάντα.

Ας ευχηθούμε να τελειώσει ο βιολογικός και να μην καταλήξει σαν της «Πάργας του Γεφύρι».

Να καθαρίσει ο Βαλτός από τους βόθρους που αδειάζουν «οι επαγγελματίες» τα βράδια.

Να μην ξαναδούν τα μάτια μας οικοδομικά εγκλήματα.

Και τέλος να μας βοηθήσει ο Θεός και η λογική να αντιμετωπίσουμε με σύνεση και μετρού την νέα μόδα των αντιπαροχών και να μην καταντήσουμε την Πάργα -Καραγκιόζ- μπερντέ.

Καλή Χρονιά

Ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί

Στο Γυμναστήριο του Αχιλλέα Τσάτσου στο Κρυονέρι Πάργας, διδάσκονται ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί, για όλες τις ηλικίες με την εξαίρετη καθηγήτρια χορού κ. Πάνου Ελένη.

Οικ. Κων. Παγιατάκη

Ευχαριστούμε όλους που με την παρουσία τους και τα παρηγορητικά τους λόγια, συμπαραστάθηκαν στο βαρύ μας πένθος για το χαμό του λατρεμένου μας Σταύρου.

Διόρθωση: φυλ. 61 σελ. 13 το σωστό έτος γέννησης είναι 1930. Το 1947 το σωστό είναι 1957 στην δε φωτογραφία είναι ο Γεώργιος Ρίζος.

Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις • Μικρές ειδήσεις

Τουριστική έκθεση Swiss Tourism Awards 2007

4-11-07

Η Πάργα στην τουριστική έκθεση της Ελβετίας Swiss Tourism awards 2007 βραβεύτηκε ως ο προορισμός για να εξερευνηθεί και να ανακαλύψει ο τουρίστας.

Ο Δήμος Πάργας βραβεύτηκε στην κατηγορία των «destinations to be discovered» δηλαδή προορισμοί προς ανακάλυψη, ενώ ο χαρακτηρισμός ήταν «Parga Jewel of Epirus» (Πάργα Κόσμημα της Ηπείρου).

Το βραβείο παρέλαβε ο Δήμαρχος Πάργας Σπύρος Πηγής. Ο Δήμος Πάργας συμμετείχε με εντυπωσιακό περίπτερο στην έκθεση την οποία επισκέφτηκαν 80.000 άτομα. Μεγάλη υπήρξε η προσέλευση πρακτόρων-ξενοδόχων και επιχειρηματιών από τον Δήμο μας.

Η προβολή της Πάργας και η βράβευσή της σε τουριστικές εκθέσεις του εξωτερικού είναι αποτέλεσμα της επί σειρά πολλών ετών προσπάθειών (των ασχολουμένων με την βιομηχανία που λέγεται τουρισμός) που συνεχίζονται σταθερά και αμείωτα σε σημείο που έχουν κατατάξει την Πάργα στους πιο ελκυστικούς προορισμούς σε Παρευρωπαϊκό επίπεδο και όχι μόνο.

Σταυρολιμένας Θεσπρωτίας (κόμβος ενεργειακός)

Ένας μικρός κόλπος μεταξύ Πάργας και Συβότων περίπου 700 μέτρων έχει επιλεγεί ως σημείο κατάληξης του αγωγού φυσικού αερίου. Ο αγωγός θα ξεκινήσει από το μακρινό Αζερμπαϊτζάν θα φθάσει στην Κομοτηνή θα διασχίσει την Ελλάδα θα φθάσει εκεί, για να συνεχίσει την υποθαλάσσια διαδρομή του μέχρι την Ιταλία!

Σε αυτή την διαδρομή του αγωγού φυσικού αερίου ο Σταυρολιμένας έχει επιλεγεί να αποτελέσει κομβικό σημείο. Σύμφωνα με την προμελέτη Περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου εκεί θα κατασκευασθεί ο θερματικός σταθμός συμπίεσης του έργου.

Για την κατασκευή του έργου απαιτούνται 30 στρέμματα παράκτιας γης.

Η κοινότητα Πέρδικας με πρόεδρο τον Δημήτριο Πάκο αποφάσισε στις 24 Σεπτεμβρίου με ομόφωνο το Κοινοτικό Συμβούλιο ΟΧΙ στην μετατροπή της περιοχής από τουριστική σε βιομηχανική.

Αρνητικές επιπτώσεις στην αισθητική και υποβάθμιση του τοπίου αναμένεται να προκύψουν από την εγκατάσταση και λειτουργία του συμπιεστή, οι εγκαταστάσεις του οποίου θα είναι ορατές από τους κοινούς οικισμούς. Η προμελέτη έγινε αντικείμενο έρευνας όχι μόνο από το Κοινοτικό Συμβούλιο Πέρδικας αλλά και από τα μέλη της Κίνησης Πολιτών που δημιουργήθηκε, με στόχο την καλύτερη ενημέρωση και ανατροπή των σχεδιασμών που φαίνεται να πλήττουν τη φύση και την οικονομία της περιοχής.

«Αναγνωρίζουμε», λέει η Κίνηση «τη σπουδαιότητα» του έργου σε επίπεδο εθνικής σημασίας.

Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό βήμα για την ανάδειξη της Ελλάδας σε ενεργειακό εταίρο. Το βήμα αυτό δεν πρέπει όμως να γίνει σε βάρος του Περιδικιώτη με κόστος την υγεία του, το περιβάλλον του, τον τρόπο ζωής του, την τουριστική ανάπτυξη στην οποία έχουν επενδυθεί κεφάλαια, κόπος και όνειρα.

[Η διαμετακόμιση του αερίου θα ξεκινά από την Κομοτηνή και θα φθάσει στη Νέα Μεσημβρία, μέσω του υπάρχοντος ελληνικού δικτύου. Από εκεί θα κατασκευαστεί αγωγός με διάμετρο 36" και μήκος περίπου 300 χλμ., ο οποίος θα μεταφέρει το αέριο στον Σταυρολιμένα Πέρδικας Θεσπρωτίας. Ο υποθαλάσσιος αγωγός, μήκους 212 χλμ. και διαμέτρου 32" θα μεταφέρει το αέριο στο Οτράντο της Ιταλίας. Η κατασκευή και η εκμετάλλευση του υποθαλάσσιου αγωγού φυσικού αερίου θα γίνει από την εταιρεία POSEIDON, που ιδρύθηκε με ποσοστά συμμετοχής από τη ΔΕΠΑ και την Edison. Οι επενδύσεις της ΔΕΠΑ Α.Ε. για την κατασκευή όλου του τμήματος από την Κομοτηνή έως τη Θεσπρωτία θα ανέλθουν σε 600 εκατ. ευρώ, ενώ το επενδυτικό κόστος του υποθαλάσσιου αγωγού, που θα κατασκευάσουν από κοινού η ΔΕΠΑ και η Edison, μέσω της εταιρείας POSEIDON εκτιμάται ότι θα υπερβεί τα 300 εκατ. ευρώ].

Κοπή πίτας Π.Σ.Ε.

Σας γνωρίζουμε, ότι η καθιερωμένη ετήσια πολιτιστική εκδήλωση «**Η Πίτα του Ηπειρώτη**», θα πραγματοποιηθεί την **Κυριακή 3 Φεβρουαρίου 2008 και ώρα 10 π.μ. στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας**.

Όπως κάθε χρόνο, το πρόγραμμα της κορυφαίας αυτής εκδήλωσης της ηπειρωτικής αποδημίας θα περιλαμβάνει: Κοπή της παραδοσιακής Βασιλόπιτας, μουσικά και χορευτικά ηπειρωτικά συγκροτήματα και τραγούδια από Ηπειρώτες τραγουδιστές.

Νέος Σύλλογος στην Πάργα «Ο Σύνδεσμος»

Τον Οκτώβριο ιδρύθηκε ο διεθνής Σύλλογος Πάργας και Περιφέρειας με την ονομασία «Ο Σύνδεσμος». Ο Σύνδεσμος δημιουργήθηκε ως ένας σύλλογος, για την διεθνή κοινότητα και τους φίλους της Πάργας και της Περιφέρειας. Η Πάργα αναλογικά με τον πληθυσμό της έχει το μεγαλύτερο ποσοστό στην Ελλάδα ξένων μονίμων κατοίκων. Η πλειοψηφία των ξένων είναι μέλη του «Συνδέσμου».

Σκοπός του Συλλόγου είναι να βοηθήσει τα μέλη να γνωρίσουν τις διαφορετικές κουλτούρες που υπάρχουν σ' αυτόν, να ευαισθητοποιηθούν για το φυσικό περιβάλλον και να ενημερωθούν για τα δικαιώματα των ζώων κ.α.

Πρόεδρος έχει οριστεί η Ειρήνη Στάκκος Παπανικολάου και γραμματέας η Σάντρα Κόλλινς Ντόκου.

Εμπρός στο δρόμο της... απώλειας

Το τρέξιμο άρχισε το Σεπτέμβριο για τους υπέρβαρους του **MEGA**. Οι δέκα υποψήφιοι παίκτες για το νέο ριάλιτι του καναλιού, που έχει τελικά τον τίτλο «**Extra large 400 χιλιόμετρα με τα πόδια**», βρίσκονται ήδη στους... δρόμους. Από την **Πάργα**, θα καταλήξουν στο **Βόλο**, όπου θα πρέπει να έχουν χάσει το ζητούμενο βάρος. Οι πιο αδύνατοι ζυγίζουν γύρω στα 110 κιλά, ενώ όλοι έχουν δοκιμάσει τα πάντα για να αδυνατίσουν. Στην περιπέτειά τους έχουν μαζί μια διαιτολόγο, έναν γιατρό καθώς και έναν γυμναστή που θα τους ακολουθούν και σε όλη τη διαδρομή. Μόλις τελειώνει η κάθε αποστολή, όλοι μαζί θα κατασκηνώνουν και εμείς θα παρακολουθούμε τα τεκταινόμενα. Έπαθλο στην εκπομπή δεν θα υπάρχει. Ούτε και παρουσιαστής. Η εκπομπή προβάλεται από τα μέσα Οκτωβρίου κάθε Τρίτη και Κυριακή βράδυ.

Η ΠΑΡΓΑ

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθηνών-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» – www.sitemaker.gr/parga
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Σύνταξη: Δ.Σ. Σύλλογος • Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετιμεζιά 16, 11743 Αθήνα
Τηλ.: 210 9240940 • Δημόσιες Σχέσεις: Νικολάου Φιορένια • Τηλ.: 210 9960896
Εμβάσματα: Βάσσου Ερμύνη, Καρπάθου 12, 17123 Ν. Σμύρνη • Τηλ.: 210 9321689
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Γεώργιος, Αλένης Κ. Γεώργιος • Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα κείμενα που φέρουν υπογραφή, εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα τους. Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να μη δημοσιεύει ή να συντέμνει τα κείμενα, κατά την κρίση της.

ΠΑΡΓΑ. Η ΤΟΥΡΥΝΗ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Και να! Οι άσπονδοι μας φίλοι, Χριστιανοί της Δύσης, με τους τρανούς σταυρούς στις πλάτες και τα στήθια, τάχα για να βοηθήσουν ευλαβικά τους ομόθρησκους τους της Ανατολής. Και θεώρησαν καλό, οι ελεήμονες αυτοί Χριστιανοί, να θρονιαστούν στον τόπο μας και να καταλύσουν ό,τι το ιερό και όσο σαρκώθηκε, για χίλια χρόνια. Και να 'ταν μόνο αυτό!

Θελημένα, μπορεί κι αθέλητα, ορθάνοιξαν τις πύλες των ιερών χωμάτων, για να εισβάλουν στίφη από ασκήρια Τούρκων και να τα μαγαρίσουν. Κι έτσι μια ασύντηλη, ανελέητη κι άγρια πάλη αρχίζει, ποιος θ' αφεντέψει την έρμη ελληνική γη. Περιέργο όμως! Πάντα τα βρίσκανε οι δυο τους, αρκεί να μη σήκωναν κεφάλι οι γκισούρηδες.

Έτσι το όνειρο των Παργινών να ζήσουν λεύτεροι στη νέα τους πόλη, έβησε. Το 1401 οι Βενετοί θρονιάστηκαν κι έκτισαν Κάστρο δυνατό στα δεξιά του λιμανιού, ενώ η άλλη Ήπειρος στέναζε κάτω από το βάρος της τουρκιάς. Ο πληθυσμός της Πάργας στο μεταξύ όλο και μεγάλωνε, κύρια από κυνηγημένους, για να ζήσουν πιο υποφερτά κάτω από τους Ενετούς.

Το 1537 ο Χαϊρεντίν Μπαρμπαρόσα λεηλάτησε την Πάργα και πολλούς απ' τους κατοίκους τους πήρε αιχμαλώτους. Τα βρήκανε όμως ξανά Τούρκοι και Ενετοί και με συνθήκη του 1540, οι Βενετοί εδραιώθηκαν και πάλι στην πόλη. Ευτυχώς για τους Παργινούς, που κάλλιο είχαν να είναι κάτω από την εξουσία των Βενετών, παρά την τουρκική τυραγνία.

Οι κάτοικοι πρόκοβαν στο εμπόριο και τις τέχνες, τα δε γράμματα, το μεγάλο πάθος των Ηπειρωτών, ήταν η πρώτη τους έγνοια. Έτσι, ιδρύθηκε ελληνικό σχολείο που δίδαξαν ο ιερομόναχος Φιλόθεος, ο Αγάπιος Λεονάρδος, ο Ανδρέας Ιδρωμένος και ο Χριστόφορος Περραιβός. Κι ενώ η Πάργα βίωνε πιο υποφερτά, η άλλη Ήπειρος κι ολόκληρη η Ελλάδα, ζούσε σε συνθήκες αβάσταχτης σκλαβιάς, μέχρι που οι ραγιάδες ξεσηκώθηκαν, από τη μια μέχρι την άλλη άκρη κι έκραξαν «Φτιάνει πια». Αδραξαν σε βουνά και κάμπους, οι κλέφτες πρώτα κι απ' οι αρματολοί, γαταγάνια και καριοφίλια και με φλόμπουρα τα ιερά του Χριστού σύμβολα, για να παλέψουν γα τη λευτεριά.

Η Πάργα έγινε προσφύγι μα και ορμητήριο των αγωνιστών. Οι Σουλιώτες από δω προμηθεύονταν τα μέσα ν' αμυνθούν κατά τον Αλή. Για τοίτο ο τύραννος έβαλε στόχο ν' α-

χρηστέψει το «άντρο» τοίτο. Και προτού ο Αλής γίνει αφέντης και του κομματιού ετούτου της Ηπειρώτικης γης, εναλλάσσονταν στην κυριαρχία Γάλλοι και Άγγλοι, μισθοί κι αυτοί ή και μπορεί και άσπονδοι μας φίλοι, γιατί ανάλογα με τα συμφέροντα τους, ήταν και οι συμπεριφορές τους. Κι αυτό αποδείχτηκε, για άλλη μια φορά, όταν οι Άγγλοι έφτασαν σε τέτοιον ξεπεσμό, ώστε να ξεπουλήσουν στον Αλή πασά την Πάργα και τους κατοίκους της, στην τιμή των 156.000 λιρών.

Οι περιήφανοι Παργινοί δεν άντεξαν την ταπείνωση αυτή και πήραν την απόφαση ν' αντισταθούν στους Τούρκους, αλλά οι Βρετανοί με θράσος ξεδιάντροπο επενέβηκαν, να συγκρατήσουν την οργή και να ματαιώσουν την εξέγερση. 15 του Απριλίου ήταν του 1819, μέρα σημαδιακιά, Μεγάλη Παρασκευή έψαλαν το «Η ζωή εν τάφω», έκαψαν των προγόνων τα ιερά οστά, πριν τα μαγαρίσουν οι βέβηλοι και τη στάχτη την πήρανε μαζί τους, μαζί με εικόνες εκκλησιών, γιατί κι αυτές ήταν μέσα στο αλισβερίσι. Πιο ύστερα, μετά την κατάρρευση του Αλή, πολλοί απ' τους κατοίκους γύρισαν στη γενέθλια γη, κάτω όμως απ' το Ιολάμι και πάλι, μέχρι το Φεβρουάριο του 1913, που χάραξε και δω η λευτεριά για πάντα.

Και τούτες τις δικές μας μέρες, θαυμάζουμε τη λιογερνη τούτη πόλη και τους γαλιήνους Παργινούς, με το Κάστρο σωστό στολίδι ψηλά σε λόφο καταπράσινο και το κομμάτι της μεσαιωνικής πόλης με τα ελικοειδή δρομάκια, που σε σέρνουν σε χρόνους αλλοτινούς της μεσαιωνικής Ευρώπης. Το πράσινο νησάκι της Παναγιάς, που την ψυχρή και πνεύμα ηρεμεί. Το εκκλησιαστικό μουσείο με ιερά κειμήλια, σύμβολα της ιερής παράδοσης μας. Οι εκκλησιές των Αγίων Αποστόλων και της Αγίας Ελένης, που στέργωναν την πίστη των ανθρώπων του εξωτικού ετούτου χώρου. Η μο-

νή της Παναγιάς των Βλαχερνών του 12ου αιώνα, της Άννας Κομνηνής.

Γραφικές παραλίες γοιτείουν τον όποιον επισκέπτη και στο γιαλό Λυχνού, απαντάς θαλασσινές σπηλιές, με πρώτη αυτή της Αφροδίτης, που ναρκισσεύτανε την ομορφιά της στα γαλήνια του γιαλού νερά και προκαλούσε τους θνητούς.

Κι όταν βρεθείς στην κορυφή ψηλά της πόλης και το γέριμα του ήλιου δείχνει τις δοροφантаχτερές άκρες του πελάγους, κάνεις ζόρι ν' αφουγκραστείς άπαστους του Παραδείσου κτύπους. Μια ερημοκκλησιά εκεί στην άκρη στέκει και σπρώχνει την ξύλινη πόρτα, δύο-τρία σκαλιά, πάνω απ' την καλντεριμνία στράτα, ένα κερί ν' ανάψεις ν' αναπαιτεί το πνεύμα. Ένα κουτί σπέρτα μ' ένα μόνο, κάνε δυο κλωνιά στ' αμμουδερό μανουάλι και δυο άλλα, άντε τρία κεριά μισοσωμένα.

Και καταπώς το λιμάνι και τ' άλλα λιμανάκια είναι γαληνεμένα, αγκαλιάζουν με πλέρια αγάπη τα γύρω όλα και αντιφέγγει η πόλη με τ' άσπρα της σπιτάκια με τα νηοάκια πλάι κι ακόμα του Σουλίου οι κορυφές, που τα ουράνια σκίζουν κι αν το μπορούσαν να ρουφήξουν την Ήπειρο ολόκληρη.

Σαν η νύχτα πέφτει, όλα τα χρώματα φυραίνουν μέσα στα σκοτάδια και μοναδική τους φωτεινή πηγή το φεγγάρι στον ουρανό, που χαράζει τον ασημένιο δρόμο, το δρόμο της αγάπης και της ειρήνης. Και καταπώς κατηφορίζεις την ήνουχη πια πόλη, να φτάσεις κάτω στην ακρογιαλιά, μοσχοβολιές λουλουδιών λογίων-λογιών, αραιασμένα σε πεζούλια και αυλούλες, όλη την πλάση ευωδιάζουν.

Καληνύχτα Πάργα, φεγγαροφάνταχτη και σ' ευχαριστώ για τη χαρά που μου 'δωκες.

Λημήτρης Αθ. Ζαραβέλας
«Παλαιοκαρινές μνήμες» II
Εκδόσεις «ΔΩΔΩΝΗ»
Έκδοση 1997 & 2003

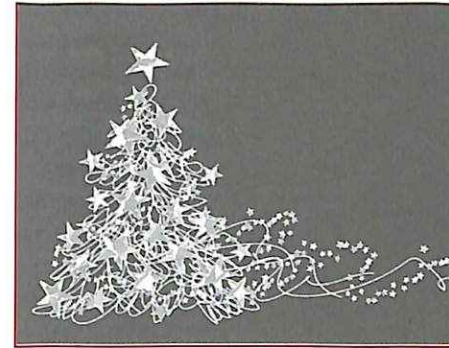
Το Χριστουγεννιάτικο δέντρο

Πότε, πώς και γιατί χρησιμοποιήθηκε το χριστουγεννιάτικο δέντρο σαν σύμβολο;

Σύμφωνα με μερικούς ερευνητές, οι χριστουγεννιάτικες γενικά δοξασίες και παραδόσεις, αποτελούν ένα μίγμα από κατάλοιπα της λατρείας του Σατούρνο (μιας θεότητας που ταυτίζεται με τον Κρόνο) κι άλλων δοξασιών που αναμείχθηκαν με τις χριστιανικές, για να ξεχαστεί στο πέρασμα των αιώνων η αρχική τους προέλευση.

Τον 4ο αιώνα μ.Χ. η 25η Δεκεμβρίου καθιερώθηκε ως η μέρα της Γέννησης του Χριστού και ταυτόχρονα σαν η πρώτη μέρα του χρόνου. Ωστόσο υπάρχουν μαρτυρίες ότι τα Χριστούγεννα γιορταζόνταν στη Ρώμη στις 25 Δεκεμβρίου από το 336. Κι η ίδια αυτή μέρα ήταν κι η Πρωτοχρονιά.

Το δέντρο, σαν χριστουγεννιάτικο σύμβολο, χρησιμοποιήθηκε μετά τον 8ο αιώνα. Εκείνος που καθιέρωσε το έλατο σαν χριστουγεννιάτικο δέντρο ήταν, σύμφωνα με την παράδοση, ο Άγιος Βονιφάτιος, που για να οβήσει την ιερότητα που απέδιδαν οι ειδωλολάτρες στη

δρυ, έβαλε στη θέση του το έλατο, σαν σύμβολο χριστιανικό και ειδικότερα σαν σύμβολο των Χριστουγέννων.

Φυσικά, στο πέρασμα των αιώνων, το νόημα του χριστουγεννιάτικου δέντρου πήρε αναρίθμητες μορφές. Κι αρχικά, για να συμβολίσει την ευτυχία που κρύβει για τον άνθρωπο η γέννηση του Χριστού, άρχισε να γεμίζει το δέντρο-σύμβολο με διάφορα χρήσιμα είδη -κυρίως φαγώσιμα κι αργότερα ρούχα κι άλλα είδη καθημερινής χρήσης, συμβολίζοντας έτσι πρακτικά

την προσφορά των Θείων Δώρων, για να εξελιχτεί προοδευτικά σ' ένα απαραίτητο διακοσμητικό είδος της μέρας αυτής, που αργότερα πήρε και τη θέση της «Δωροθήκης»- του χώρου δηλαδή που σ' αυτόν τοποθετούσαν οι συγγενείς και φίλοι τα δώρα τους ο ένας για τον άλλο.

Για την Αγγλία ο Τσαρλς Ντίκενς, ο συγγραφέας εκείνης της εποχής, φρόντισε να ξαναπάρουν τα Χριστούγεννα την παλιά χαρούμενη γιορταστική μορφή τους, όσο κανένας άλλος. Κι αν σήμερα σ' ολόκληρο τον κόσμο το χριστουγεννιάτικο δέντρο θυμίζει αυτή τη μέρα, αυτό οίγουρα οφείλεται στον Ντίκενς, που σε διάφορα έργα του και πιο πολύ ακόμα στις χριστουγεννιάτικες ιστορίες του, και το πασίγνωστο Κρίστιμας Κάρολ, το προβάλλει σαν βασικό χριστουγεννιάτικο σύμβολο.

Στην Ελλάδα το χριστουγεννιάτικο δέντρο το έφεραν για πρώτη φορά στην Αθήνα οι Βαυαροί.

Ο θρύλος της Ποϊνσετίας

Μιά γλυκιά ιστορία μιλάει για μία μικρή κοπέλλα την Πεπίτα από το Μεξικό η οποία ήταν φτωχή και δεν είχε να προσφέρει -κατά το έθιμο των καθολικών- στο νεογέννητο Χριστό, δώρο.

Η Πεπίτα πήγαινε με τον ξάδελφό της τον Πέντρο στο παρεκκλήσι και ήταν πολύ στεναχωρημένη και πικραμένη που η φτώχεια της δεν την άφηνε να προσφέρει κάποιο δώρο στο νεογέννητο.

Ο ξάδελφός της με λόγια παρηγοριάς προσπαθούσε να της απαλύνει τον πόνο λέγοντάς της ότι και το πιο ταπεινό δώρο αν το προσφέρεις με την καρδιά σου είναι ευπρόσδεκτο.

Η Πεπίτα από τον δρόμο μάζεψε

διάφορα αγριόχορτα και σχημάτισε ένα μπουκέτο τραχύ, άσχημο και στεναχωρημένη όπως ήταν

πλησίασε το προσκύνημα και τότε θυμήθηκε τα λόγια του εξαδέλφου της, γονάτισε για να προσφέρει το μπουκέτο της με ευλάβεια από την καρδιά της και τότε ξαφνικά ξε-

πετάχθηκαν κατακόκκινα λουλούδια, λαμπερά και όσοι τα είδαν ήταν βέβαιοι ότι βρέθηκαν μάρτυρες ενός Χριστουγεννιάτικου θαύματος που έγινε μπροστά στα μάτια τους.

Από εκείνη την ημέρα και μετά τα λαμπερά κόκκινα λουλούδια ήταν γνωστά σαν τα λουλούδια της Αγίας Νύχτας (Flores de Noche Buena) επειδή ανθίζουν κάθε χρόνο κατά την διάρκεια της Χριστουγεννιάτικης περιόδου.

Κάλαντα

Η ιστορία τους συνδέεται άμεσα με την Αρχαία Ελλάδα. Έχουν βρεθεί αρχαία γραπτά κείμενα παρόμοια με τα σημερινά κάλαντα. Και στην Αρχαία εποχή μικρά παιδιά έλεγαν τα κάλαντα κρατώντας ομοίωμα καραβιού που παρίστανε τον ερχομό του Θεού Διόνυσου και άλλες φορές κρατούσαν κλαδί ελιάς ή δάφνης και κρεμούσαν κόκκινες και άσπρες κλωστές. Στις κλωστές έδεναν προσφορές των νοικοκυρηδών.

Οι στίχοι είναι φθαρμένοι από το πέρασμα των χρόνων και η γλώσσα σε πολλά σημεία είναι βυζαντινή ή έχει στοιχεία από τον Πόντο ή την Καππαδοκία που διατηρήθηκαν σ' αυτά τα τραγούδια.

Η «Αγία Νύχτα» το πιο γνωστό τραγούδι των Χριστουγέννων εικάζεται ότι η μελωδία είναι γραμμένη από τον Μότσαρτ ή τον Χαίντ, ενώ άλλοι λένε ότι είναι έργο του Μπετόβεν.

Δημιουργοί του τραγουδιού είναι ο Γιόζεφ Μορ και ο Φράντς Γκρούμπερ και «γεννήθηκαν» σε ένα μικρό χωριουδάκι της Αυστρίας.

Εμπνευσμένο από το φύλλο 58 σελ. 6

Χορτόπιτα

Υλικά:

Φύλλο

700 γραμμάρια αλεύρι περίπου

1 ποτήρι γλιαρό νερό

½ ποτήρι λάδι

αλάτι

Γέμιση

2½ κιλά χόρτα για πίτα (σέσκουλα, παπαρούνες, λάπατα, σπανάκι κ.λπ.)

½ κιλό φρέσκα κρεμμύδια

1 μάτσο μαϊντανό

1½ ποτήρι του κρασιού λάδι

½ κιλό τυρί φέτα

αλάτι αν χρειάζεται

Εκτέλεση:

Σε μιά λεκάνη ρίχνουμε γλιαρό νερό, το λάδι, το αλάτι. Προσθέτουμε το αλεύρι σιγά-σιγά ανακατεύοντας. Συνεχίζουμε να ζυμώνουμε, ώπου η ζύμη να μην κολλάει πια. Ρίχνουμε πάνω λίγο αλεύρι και τη βάζουμε για μισή ώρα στο ψυγείο. Κόβουμε τη ζύμη σε 5 ή 6 κομμάτια. Πλένουμε τα χόρτα, τα κόβουμε μικρά κομμάτια, τα χεροτρίβουμε στο σουρωτήρι και ρίχνουμε λίγο αλάτι έως ότου βγάλουν όλα τα υγρά τους. Ψιλοκόβουμε τα κρεμμυδάκια, το μαϊντανό, ρίχνουμε το αλάτι, το πιπέρι, τα χόρτα, την τριμμένη φέτα και λίγο λάδι στην κατσαρόλα. Τα φέρνουμε γύρω να μαραθούν με ξύλινη κουτάλα. Λαδώνουμε το ταψί και ανάβουμε το φούρνο στους 200°.

Άνοιγμα φύλλου

Πασπαλίζουμε το τραπέζι με νισεστέ και αρχίζουμε να ανοίγουμε με τον πλάστη το μεγαλύτερο φύλλο. Πρέπει να σκεπάζει τον πάτο του ταψιού και να κρέμεται γύρω-γύρω από αυτό. Τοποθετούμε άλλο ένα φύλλο και ρίχνουμε τη γέμιση και συνεχίζουμε να ανοίγουμε άλλα τρία φύλλα. Τοποθετούμε τα άλλα δύο και γυρίζουμε τις άκρες προς τα μέσα από το φύλλο που είναι στον πάτο του ταψιού. Το τρίτο φύλλο το τοποθετούμε σε όλο το ταψί και φέρνουμε τον πλάστη περιμετρικά και το κόβουμε. Ανάμεσα στα φύλλα έχουμε ρίξει λίγο λάδι. Χαράζουμε τα κομμάτια και ρίχνουμε λίγο λάδι και τη ρατίζουμε με νερό, να μην καεί το φύλλο. Ψήνουμε περίπου 1 ώρα έως να ροδοκοκκινώσει.

Λουκουμάδες

Υλικά:

6 φλιτζάνια τοαγιού σκληρό αλεύρι

20 γραμμάρια μαγιά

γλιαρό νερό

λίγο αλάτι, λάδι, μέλι, κανέλλα

Εκτέλεση:

Ρίχνουμε το αλεύρι σε μιά λεκάνη και στο κέντρο του αλευριού σε ένα μικρό λάκκο ρίχνουμε την μαγιά διαλυμένη σε γλιαρό νερό και λίγο αλάτι.

Δουλεύουμε τον χυλό ενώ ρίχνουμε γλιαρό νερό όσο πάρει το αλεύρι. Τον χτυπάμε έως ότου βγάλει φιοαλίδες. Ο χυλός πρέπει να μην είναι πολύ ρευστός. Τον σκεπάζουμε με λεπτή κοιλβέρτα και τον αφήνουμε σε ζεστό μέρος περίπου 3 ώρες. Μόλις τον ξεσκεπάσουμε ο όγκος του έχει διπλασιασθεί. Σε μιά κατσαρόλα έχουμε λάδι στην φωτιά να βράζει. Παίρνουμε ένα κουτάλι βρεγμένο και ξεκινάμε με την βοήθεια του αριστερού χεριού να ρίχνουμε την ζύμη στην κατσαρόλα κουτάλια-κουτάλια πολλά κομμάτια.

Όταν φουσκώσουν και ανεβαίνουν στην επιφάνεια, αφού ροδίσουν τους βγάζουμε από το λάδι με τον καψέ.

Τους σερβίρουμε στην πατάλα ζετούς με μέλι, κανέλλα και καρύδι τριμμένο.

Καλή επιτυχία

Ναυμαχία Ναυπάκτου 7 Οκτωβρίου 1571

Ο Μωάμεθ Β' ο Πορθητής ήταν 21 χρόνων, όταν έγινε σουλτάνος των Οθωμανών Τούρκων (1451), και 23 όταν πήρε την Κωνσταντινούπολη (29/5/1453).

Καταλύοντας τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία έμεινε ουσιαστικά με έναν μόνο σοβαρό αντίπαλο. Την πανίσχυρη, τότε δημοκρατία της Βενετίας.

Οι διάφοροι τοπικοί άρχοντες δεν μπορούσαν να του αντισταθούν. Μέσα σε λίγα χρόνια, πήρε τα δουκάτα της Αθήνας και της Θήβας, την αυτοκρατορία της Τραπεζούντας, το δεσποτάτο του Μυστρά, την Αλβανία, την Εύβοια, τη Σερβία και τη Βοσνία Ερζεγοβίνη.

Όταν πέθανε, το 1481, κατείχε ολόκληρη τη Μικρά Ασία και σχεδόν όλα τα Βαλκάνια. Οι Βενετοί περιορίζονταν στα κάστρα της Μεθώνης, της Κορώνης, τη Μονεμβασιάς και της Ναυπάκτου, στην Κύπρο, στην Κρήτη και στο Ιόνιο, ενώ τη Ρόδο κατείχαν οι Ιωαννίτες ιππότες.

Μερικά χρόνια αργότερα, ο Σελίμ Α' (1512-1520) στράφηκε στην Ανατολή, κυριεύοντας την Παλαιστίνη και την Αίγυπτο. Όμως, ο γιος του, Σουλεϊμάν Β' ο Μεγαλοπρεπής (1520-1566), κυριεύσε το Βελιγράδι και τη Ρόδο, πήρε και ξαναέχασε την Πέστη και πολιορκήσε τη Βιέννη (1529) χωρίς να μπορέσει να την καταλάβει.

Οι τουρκικές κατακτήσεις συνεχίστηκαν με τον Σελίμ Β' (1566-1574) που, το 1571, κυριεύσε την Κύπρο, όπου αποκεφάλισε έναν έναν όλους τους επιζώντες Βενετσιάνους αξιωματικούς, πατώντας τη συνθήκη παράδοσης, κι απείλησε την Κρήτη.

Ο πάπας Πίος Ε' ήταν αυτός που ενοχλήθηκε από τη θηριωδία αλλά κυρίως θορυβήθηκε από τις τουρκικές κατακτήσεις. Έτσι που πήγαινε, σε λίγο, ολόκληρος ο κόσμος θα ανήκε στους σουλτάνους.

Ιερή συμμαχία κατά των απίστων

Έπεισε τη Βενετία, τους Ιωαννίτες ιππότες της Μάλτας και την Ισπανία που εξελισσόταν σε νέα δύναμη, να κάνουν ιερή συμμαχία κατά των απίστων.

Αρχηγός του χριστιανικού στόλου τοποθετήθηκε ο **δον Ζουάν ο Αυστριακός** (1547-1578), γιος του Καρόλου Ε' που κάποτε ήθελε να γίνει παντοκράτορας.

Οι δύο αρμάδες συναντήθηκαν τυχαία στ' ανοιχτά του Κορινθιακού κόλπου, που τότε λεγόταν «της Ναυπάκτου».

Η ναυμαχία άρχισε φοβερή, στις **7 Οκτωβρίου 1571**. Όταν τελείωσε, διακόσια τουρκικά πλοία βρίσκονταν στο βυθό.

Η καταστροφή ήταν ολοκληρωτική για τον Σελίμ. Η τουρκική επέκταση προς τη Δύση σταμάτησε οριστικά και τα σχέδια κατά της Κρήτης αναβλήθηκαν για έναν αιώνα.

Γνωρίζετε...

ότι

Τυρί είναι... φέτα είναι;

Ιστορικά στοιχεία

Αναφορές για την ανάπτυξη της τυροκομίας στην Ελλάδα υπάρχουν από αρχαιολογικών χρόνων. Σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, η τέχνη της τυροκομίας δόθηκε ως πολύτιμο δώρο στους θνητούς από τους θεούς του Ολύμπου. Σύμφωνα με άλλο μύθο, η ανακάλυψη του τυριού έγινε από τον Αριστέα, γιο του Απόλλωνα. Οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν το γάλα ιερή τροφή γιατί ο Δίας, κυνηγημένος από τον πατέρα του Κρόνο, κρύφτηκε με τη βοήθεια της μητέρας του Ρέας και τράφηκε από το γάλα της ιερής κατοίκας Αμάλθειας. Επιπλέον, ο Δίας προκειμένου να θρύνει το γιό του Ηρακλή με θεϊκό γάλα ώστε να γίνει αθάνατος, προκάλεσε κατάκλυση του ουρανού από γάλα και έτσι γέμισε ο ουρανός με γαλαξίες.

Το ελληνικό τυρί με τη μεγαλύτερη ιστορία είναι η φέτα.

Πρόδρομός της θεωρείται το τυρί που έφτιαχνε, στη σπηλιά του, ο κύκλωπας Πολύφημος και περιγράφεται στην Οδύσσεια από τον Όμηρο, το οποίο εξελίχτηκε, στο πέρασμα των αιώνων, στη σημερινή του μορφή από τους Έλληνες.

Παρασκευάζεται στη χώρα μας από πολλές χιλιάδες και αποτελούσε πάντοτε σημαντικό οικονομικό της διατροφής των κατοίκων της. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΕΛΟΓ η παραγωγή της αντιπροσωπεύει σήμερα περίπου το 50% της ελληνικής παραγωγής τυριών και ο κάθε Έλληνας καταναλώνει περίπου 10 κιλά το χρόνο, κάτι που δεν συμβαίνει με κανένα άλλο τυρί σε παγκόσμια κλίμακα. Πλήθος βιβλιογραφικών δεδομένων πιστοποιούν σήμερα, κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο, την ελληνικότητά της. Αποτελεί κατά συνέπεια στοιχείο της πολιτιστικής μας κληρονομιάς που οφείλουμε σε κάθε περίπτωση να προστατεύουμε, να βελτιώνουμε και να προβάλλουμε για να το παραδώσουμε στις επερχόμενες γενιές.

Για πολλούς αιώνες, η φέτα ήταν γνωστή μόνο στις γειτονικές μας χώρες, στις οποίες είχε ιδιαίτερα καλή φήμη. Όμως, στη διάρκεια του περασμένου αιώνα με τη μαζική μετανάστευση Ελλήνων, κυρίως προς την Αυστραλία, τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά και τη Γερμα-

νία έγινε ευρύτερα γνωστή, με αποτέλεσμα την ανάπτυξη διεθνούς εμπορίου.

Νομοθεσία

Η φέτα αναγνωρίστηκε ως ΠΟΠ προϊόν με τον ΚΑΝ 1107/96 όπως τροποποιήθηκε με τους ΚΑΝ 1070/99 και ΚΑΝ 1829/02. Τα δε κύρια σημεία της Ελληνικής νομοθεσίας, που δεν πρέπει ποτέ κανένας Έλληνας κτηνοτρόφος, τυροκόμος και καταναλωτής να ξεχνά περιγράφονται στην Υ.Α. 313025/11.1.94 (ΦΕΚ Β' 8/11.1.94) που συμπεριλήφθηκε στον Κώδικα Τροφίμων & Ποτών. Αυτά συνοψίζονται στα εξής:

- Παρασκευάζεται αποκλειστικά από καλής ποιότητας πρόβειο γάλα ή μείγματά του με γίδινο στα οποία η αναλογία του δεύτερου δεν ξεπερνά το 30%.

- Απαγορεύεται η παρασκευή φέτας από άλλο είδος γάλακτος πλην αυτών που αναφέρθηκαν παραπάνω.

- Το γάλα που χρησιμοποιείται στην παρασκευή φέτας πρέπει να παράγεται από τοπικές φυλές προβάτων και αιγών που εκτρέφονται παραδοσιακά στη χώρα μας, να είναι προσαρμοσμένες στις εδαφοκλιματικές συνθήκες των περιοχών παραγωγής της φέτας και η διατροφή τους να βασίζεται στη φυσική χλωρίδα των περιοχών αυτών.

- Η παραγωγή του γάλακτος για την παρασκευή της φέτας καθώς και η παρασκευή και η ωρίμανσή της πρέπει να γίνονται μόνο στις οριοθετημένες με νόμο γεωγραφικές περιοχές της χώρας, που είναι οι Μακεδονία, Θράκη, Ήπειρος, Θεσσαλία, Στερεά Ελλάδα, Πελοπόννησος και ο Νομός Λέσβου.

- Απαγορεύεται η παρασκευή και η ωρίμανση της φέτας εκτός της οριοθετημένης με το νόμο γεωγραφικής περιοχής, καθώς και η παρασκευή της στην οριοθετημένη περιοχή από πρόβειο και γίδινο γάλα που δεν παράγονται στην περιοχή αυτή.

- Απαγορεύεται η συμπίκνωση του γάλακτος της τυροκόμησης καθώς και η προσθήκη σε αυτό σκόνης ή συμπικνωμάτων γάλακτος ή πρωτεϊνών γάλακτος, καζεϊνικών αλάτων καθώς και η προσθήκη χρωστικών και συντηρητικών ουσιών.

- Απαγορεύεται η χρήση συντηρητικών και αντιβιοτικών ουσιών στο τυρί και στην άλμη.

Χριστούγεννα 2007 και Νέο Έτος 2008

«Χριστός Γεννάται Δοξάσατε...»

Για τα Χριστούγεννα 2007 και τις εορτές του Νέου Έτους 2008 η «ΠΑΡΓΑ» εύχεται προς όλους τους αναγνώστες αυτής και όλους τους επί γης Παργινούς Χρόνια Πολλά, Ειρηνικό, Δημιουργικό και ευτυχές το Νέο Έτος

Το Δ.Σ.

Ο Ήλιος

Κλαίει ο ήλιος το πρωί
Κλαίει το μεσημέρι
και περιμένει τη βροχή
Δάκρυα να του φέρει.

Μην κλαις αφέντη ήλιε μου
Μην κλαις και μη θυμώνεις
Εσύ είσαι ο μόνος βασιλιάς
που τις ψυχές μερώνεις.

Είσαι η φλόγα της ζωής
Ήλιε αγαπημένε
Κι ας σε πικραίνουν οι άνθρωποι
Γλυκίε μου λατρεμένε.

Λιώνεις τα χιόνια στα βουνά
καρδιές αναγαλιάζεις
και με περίσια θαλπωρή
όλους τους αγκαλιάζεις.

Θα ζεις αιώνια εκεί ψηλά
να στέλνεις τη λαχτάρα
και όλοι τραγουδία θα σου λεν
με μια γλυκιά κιθάρα.

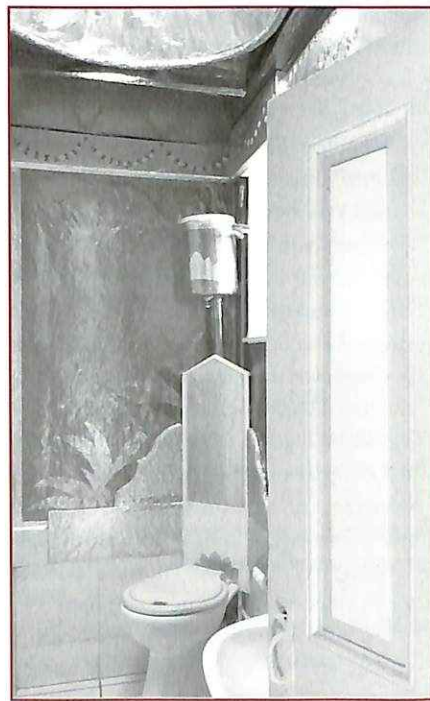
Τώρα σ' αφήνω ήλιε μου
με τούτο το τραγούδι
και μην ξεχνάς τη χειμωνιά
ν' ανθίζεις το λουλουδί.

Εγγράφη ΕΝ ΔΑΔΙΑ
Φλεβάρης 1977
Υπηρετών φαντάρος στην 105 Μ.Π.Π.
Νικόλαος Σπ. Βέργος

Απόστολος Πετρίδης: Η οικία του μεγάλου Παργινού Καλλιτέχνη

Ο Απόστολος Πετρίδης είναι ένας ιδιαίτερος άνθρωπος. Ανήσυχος πνεύμα ανέκαθεν, δεν άφησε τη ζωή να περάσει από μπροστά του κι αυτός να μείνει αμέτοχος. Η φαντασία και η ευκολία με την οποία έφτιαχνε όμορφα πράγματα με τα χέρια του φανερώθηκαν από πολύ νωρίς. Οι πήλινες κατασκευές και τα χαρτονένια σπιτάκια που έφτιαχνε στο σχολείο ήταν πάντα εκτός συναγωνισμού. Ένα κομμάτι, όμως, σύρμα ήταν αυτό που τον μάγεψε. Μ' αυτό καταπιάνονταν ώρες ολόκληρες προσπαθώντας να του δώσει σχήμα. Κι αυτό έμελλε να τον κάνει γνωστό. Άγγελοι, πουλιά, ανδρικές και γυναικείες μορφές –τα περισσότερα από αυτά σε φυσικό μέγεθος– έχουν εκτεθεί κατά καιρούς σε διάφορα μέρη. Όλα φτιαγμένα από ένα μόνο σύρμα το οποίο πλέκεται με δεξιοτεχνία. Τα εντυπωσιακά αυτά συρμάτινα γλυπτά κλέβουν την παράσταση και στο σπίτι του. Διότι περί «παράστασης» πρόκειται. Το τριώροφο νεοκλασικό του περασμένου αιώνα, το οποίο αναπτύσσεται γύρω από μια μεγάλη ξύλινη σκάλα, αποτελείται, στην ουσία, από διάφορα στημένα σκηνικά. «Θεωρώ ότι το σπίτι είναι το σκηνικό που αντανακλά την προσωπικότητα του ιδιοκτήτη και όταν βρήκα αυτό το νεοκλασικό –εντελώς από σύμπτωση– στην Πλατεία Βάθης, χωμένο σ' ένα μικρό στενό της Λιοσίων, το ερωτεύτηκα. Ήταν ακριβώς ο χώρος που είχα φανταστεί για να στήσω

τη δική του παράσταση». Όλα πέρασαν από τα δικά του τα χέρια. Το ερείπιο μεταμορφώθηκε στο σπίτι του Απόστολου Πετρίδη μέσα σε πέντε χρόνια. Φυσικά, άλλαξαν τα πάντα. Η ξύλινη σκάλα παρέμεινε, όμως ζωγραφίστηκε επάνω της ένα χαλί. Στο χέρι ζωγραφίστηκαν τα πάντα: τα ταβάνια, οι τοίχοι, τα κουφώματα και οι πόρτες. Με λεπτομέρειες, με μικρά και μεγάλα διακοσμητικά στοιχεία. Μεταξωτά και ταφταδένια πανιά έντυσαν τις παλιές πολυθρόνες και τους καναπέδες, προσθέτοντας ένα ακόμα δραματικό στοιχείο στο χώρο. Κομμάτια από σκηνικά, που κατά καιρούς έχει φτιάξει για να στολιστεί κάποια βιτρίνα ή αίθουσα χορού, τώρα χρησιμοποιήθηκαν για να καλυφθεί ένα ταβάνι, όπως αυτό της κουζίνας, ή ένας τοίχος. Τα συρμάτινα γλυπτά υπάρχουν παντού. Διακοσμούν το μεγάλο καθιστικό με την τραπεζαρία, το φωτιστικό του χολ, το μπαλκόνι. Κάθονται στις πολυθρόνες, στις καρέκλες, ξαπλώνουν πάνω στο τραπέζι ή αγγιτεύουν τις απέναντι πολυκατοικίες από το κάγκελο της ταράτσας. «Όλα τα χρόνια που βρίσκομαι στην Αθήνα έμενα σε μεγάλα νεοκλασικά σπίτια. Αυτά με αντιπροσωπεύουν. Και, για να αισθάνομαι καλά μέσα, τα διακοσμώ στο δικό μου στυλ που έχω ονομάσει «παπάρα-νεομπαρόκ». Προσπαθώ, δηλαδή, να δημιουργήσω ένα σκηνικό διασκέδασης και χαράς», καταλήγει ο ιδιοκτήτης.

Αριστερά: Ο καναπές είναι επενδεδυμένος με ταπετσαρία σε χρυσό χρώμα για να δώσει ένα θεατρικό ύφος.

Κέντρο: Το ταβάνι είναι επενδεδυμένο με πορφυρό γυαλιστερό χαρτί. Ο καλλιτέχνης ζωγράφισε την μπορντούρα γύρω-γύρω.

Δεξιά: Το «δωμάτιο του θρόνου» με όλα τα απαραίτητα. Μέχρι και τρούλο!

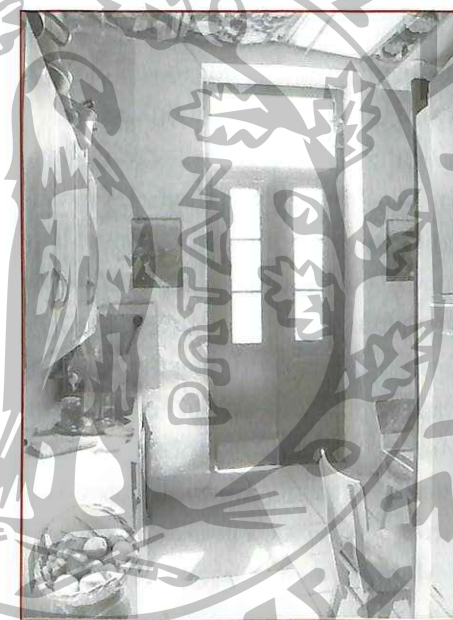
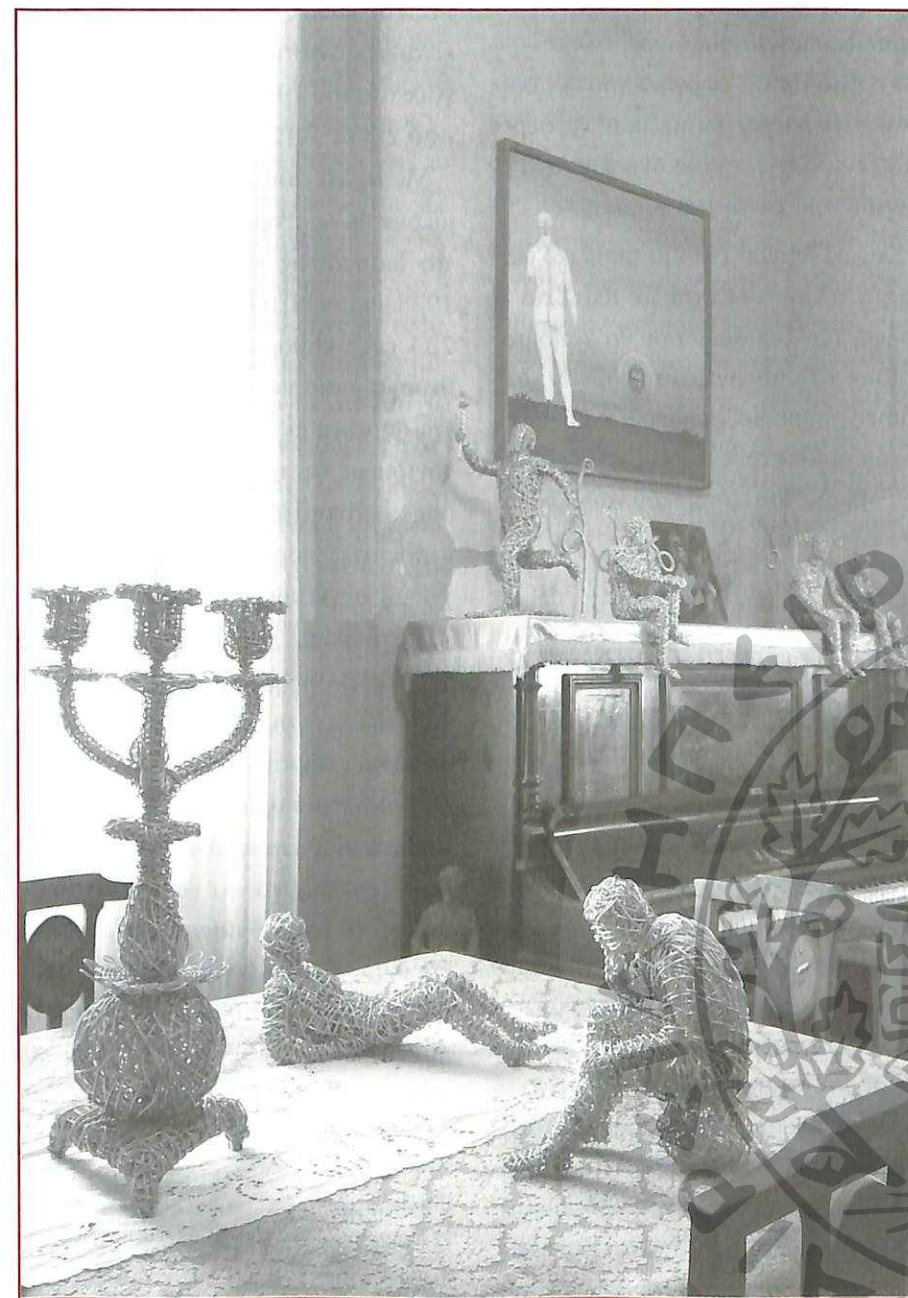

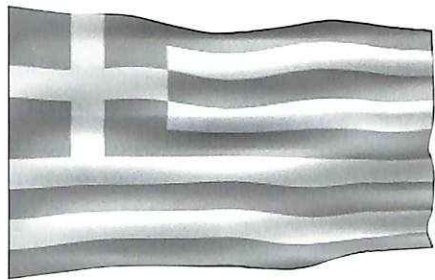
Γύρω από την κεντρική ξύλινη σκάλα αναπτύσσεται το τριώροφο σπίτι. Το κίτρινο χαλί είναι ζωγραφισμένο!

Κάτω: Οι συρμάτινες φιγούρες βρίσκονται παντού.

Η διακόσμηση της κρεβατοκάμαρας δίνει με τη διακόσμηση του υπόλοιπου σπιτιού.

Κάτω: Στη φωτεινή κουζίνα τα τζάκια είναι επενδεδυμένα με ένα σκηνικό από ντεκόρ σε ένα θεματικό χορό.

Η Εθνική Σημαία της Ελλάδος

και την φουστάνελα ενός συμπολεμιστή του.

Επί Όθωνα προστέθηκαν στη σημαία του στρατού ξηράς και του πολεμικού ναυτικού τα βασιλικά παράσημα. Το κυανό χρώμα σκούρυνε για να ταυτίζεται με τα χρώματα της Βαναρίας και κατά την κατάλυση της βασιλείας του Όθωνα το 1862 αφαιρέθηκαν από τις σημαίες στεριάς και θάλασσας τα βασιλικά παράσημα.

Το 1864 επί Γεωργίου του Α', ορίστηκε η σημαία του πεζικού να φέρει στο κέντρο της, την εικόνα του Αγ. Γεωργίου προστάτη του πεζικού.

Στις 31 Μαΐου 1914 με βασιλικό διάταγμα πλέον ορίζεται με ακρίβεια η μορφή των σημαίων που θα χρησιμοποιούν τα υπουργεία, πρεσβείες, δημόσιες υπηρεσίες, φρούρια και επίσης επιτρέπεται στους ιδιώτες να υψώνουν την σημαία του εμπορικού ναυτικού ως εθνική σημαία.

Στις 25 Μαρτίου του 1924 τα Υπουργεία Στρατιωτικών και Ναυτικών αφαίρεσαν τα στέμματα από τις σημαίες μετά από ψήφισμα της Δ' Συντακτικής Εθνοσυνέλευσης.

Στις 20 Φεβρουαρίου του 1930 ορίζεται με διάταγμα η κλίμακα της επίσημης σημαίας να είναι 2:3 με τέσσερα ίσα ορθογώνια και έναν όρθιο λευκό σταυρό και να χρησιμοποιείται στα υπουργεία, στις πρεσβείες, δημόσιες υπηρεσίες, η δε εθνική σημαία από πολεμικά και εμπορικά πλοία, ναυτικά και λιμενικά καταστήματα και ιδρύματα, από προξενεία και από ιδιώτες. Η σημαία του πεζικού που χρησιμοποιείται από το σύνταγμα πεζικό και Ευζώνων, ορίζεται να έχει στο κοντάρι της χρυσή σφαίρα με έναν μικρό σταυρό επά-

νω, μπροστά τον αριθμό του συντάγματος και πίσω το γράμμα Π.

Στις 10 Οκτωβρίου του 1935 με το ψήφισμα της Ε' Εθνικής Συνέλευσης στην Αθήνα επανέρχονται τα στέμματα στις σημαίες.

Το 1967 η Δικτατορία αφαιρεί το στέμμα από την σημαία και το 1969 με ψήφισμα καταργείται και η σημαία του πεζικού και ως επίσημη σημαία πλέον είναι του ναυτικού όπου στις 18 Αυγούστου του 1970 αλλάζει η αναλογία από 2:3 σε 7:12.

Με τη Μεταπολίτευση το 1975 ρυθμίζουν με λεπτομέρειες τη μορφή και τις διαστάσεις της σημαίας και το 1978 με τον Ν. 851/21-12-1978 (ΦΕΚ 233 τ.Α') καθορίζουν την επίσημη εθνική σημαία που χρησιμοποιούμε μέχρι σήμερα, με διαστάσεις 2:3 και είναι ίδια με την σημαία του στρατού ξηράς και αναρτάται πάνω σε λευκό κοντάρι, στην κορυφή του οποίου υπάρχει -σε συγκεκριμένη περίπτωση- λευκός σταυρός.

Το 1980 με το Π.Δ. 348/17-4-1980 καθορίζονται οι προδιαγραφές για τις πολεμικές σημαίες. Η σημαία της Πολεμικής Αεροπορίας φέρει στο κέντρο του σταυρού την εικόνα του Αρχάγγελου Μιχαήλ.

Στις 27 Οκτωβρίου, παραμονή της επετείου του ΟΧΙ, γιορτάζει και τιμάται η Ελληνική Σημαία από τους απανταχού Έλληνες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

ΑΘ. Σ. Βέργος

Βιβλιογραφία

- 1) Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό Ελευθερουδάκη τόμος Ε', σελ. 471.
- 2) Σύγχρονος Εγκυκλοπαίδεια Ελευθερουδάκη, τόμος 11, σελ. 437.

Η παγκόσμια προσδοκία

«Τοσούτον τω ανθρώπο τον θεόν ανθρωπίζεσθαι, όσον ο άνθρωπος εαυτόν τω θεώ δι' αγάπης δυνηθείς απεθέωσε. Και τοσούτον υπό θεού τον άνθρωπον κατά νουν αρπάξεσθαι προς το γνωστόν, όσον ο άνθρωπος τον άόρατον φύσει θεόν δια των αρετών εφάνέρωσε».

(Μάξιμος ο ομολογητής)

Η ανάμνηση της γεννήσεως του Χριστού γεμίζει τις καρδιές μας χαρά, γλυκύτητα, γοητεία, θάμβος και έκσταση.

Η Χριστουγεννιάτικη καμπάνα -ψάλει ο Παλαμάς- μου φτερώνει την ψυχή. Και η καρδιά μου ανοίγεται και σκορπάει θυμίαμα την προσευχή.

Οι προχριστιανικοί λαοί έζησαν με το δράμα της αναμονής του Λυτρωτού. Σε μας έγινε γλυκεία Ανατολή.

Στην Αρχαία Ελλάδα με την γονιμότητα που έδειχνε ο Ελληνικός νους, βλέπουμε την προσδοκία αυτή να μυθοποιείται με την τριλογία του Αισχύλου: Προμηθέας πυρφόρος, Προμηθέας δεσμώτης, Προμηθέας λουόμενος, Προμηθέας δεσμώτης είναι ο *άνθρωπος* που καθηλωμένος στον βράχο της απογνώσεως, αναμένει πυρετικά την επέμβαση του Λυτρωτού Θεού από το φρικτό και οδυνηρό του μαρτύριο. Το δαιμόνιο του Σωκρατικού πνεύματος, προφητεύει θα λέγαμε, τον *ερχομό* Εκείνου που θα δείξει «ως δει προς Θεούς και προς ανθρώπους διακεισθαι» και θ' αναστήσει την ανθρωπότητα από το βαθύ πνευματικό της ύπνο. Τα ίδια δράματα βλέπουμε και στην Ρωμαϊκή σκέψη.

Ο Κικέρων νοσταλγεί την εποχή που θα κυβερνά ο Θεός. Ο Οράτιος περιγράφει με παραδείσια χρώματα την χρυσή εποχή που χάθηκε και ο Οβίδιος στις «Μεταμορφώσεις» του θρηνεί αυτήν. Ο Βιργίλιος στην 4η εκλογή του ομιλεί για το Θείο Παιδί που θα φέρει την Χρυσή εποχή στην ανθρωπότητα.

Στους Ανατολικούς λαούς βλέπουμε την ίδια νοσταλγία. Ο Κομφούκιος περιμένει τον Άγιο. Οι Κινέζοι τον Κιούν-τσαού, δηλαδή τον Ποιμένα, τον άρχοντα. Οι Ινδοί τον Θείο Λυτρωτή και Διδάσκαλο. Σ' όλους αυτούς υπάρχουν «ακτινοβολίες αληθείας» για να θυμηθούμε τον Άγιο Αυγουστίνο, ο Θεός μίλησε όχι μονάχα στους προφήτες του Ισραήλ αλλά και στους φιλοσόφους για να προπαρασκευάσω την ανθρωπότητα για τον ερχομό του Θεού.

Εκεί που το δράμα παίρνει σάρκα και οστά και γίνεται βροντόφωνη αλήθεια είναι οι Προφήτες του Ισραήλ. Ο Ιακώβ δέκα οκτώ αιώνες προτού γεννηθεί καθόρισε ότι θα προήρχετο από την φυλή του Ιούδα και θα ήταν «προσδοκία Εθνών», ο Δαβίδ, στους ολόδροσους στίχους των ψαλμών του, αναγγέλλει την γέννησή του. Ο Σολομών υμνεί την προαιώνια προσωπική Σοφία του Θεού, η οποία θα έλθει στον κόσμο. Ο Ησαΐας, ο Ευαγγελιστής προφήτης, όπως ονομάστηκε, είπε ότι θα γεννηθεί από Παρθένο και θα είναι «Φως Εθνών» και ότι θα εγκαινιάσει χρυσή εποχή στη γη. Ο Ιερεμίας μας μιλεί για «καταφύτευση καινή», την οποία θα πραγματοποιήσει ο Προσδοκώμενος, ο Ιεζεκιήλ προλέγει την έλευση του Αιώνιου Ποιμένα, ο Δανιήλ μας καθορίζει τον χρόνο της γεννήσεώς του και μας λέγει ότι θα βασιλεύσει αιώνια, ο Μιχαίας βλέπει τους λαούς να σωθούν στην Ιερουσαλήμ.

Η Βηθλεέμ βυθισμένη στους οραματισμούς της περιμένει νοσταλγικά και

ανυπόμονα την εκπλήρωση των προφητικών δραμάτων. Και πράγματι το πλήρωμα του χρόνου ήλθε. Με μιας σωριάζονται οι Ολύμπιοι Θεοί που η ανθρώπινη φαντασία έπλασε. Ο ποιητής λέγει:

Κοίτα τον Όλυμπο, τι νάχη και τρέμουνε τα θέμελά του; «Άκου τριζοβολούν οι βράχοι και σκούζουν άγρια τα στοιχεία του Τώρα πεθαίνουν πια οι πολλοί Γεννιέται ο Ένας.

(Βερίτη Τ' άστρο στην Ανατολή).

Η νύκτα ροδοχαράζει. Οι ουρανοί της Βηθλεέμ βρέχουν Θείο φωτοχαλάζι. Ανθοβολούν ολόασπρα κρίνα. Από το στερέωμα της ψυχής τ' αστέρια σταλάζουν φως και ασημί. Έρχεται η μεγάλη μέρα σαν αύρα, σαν πνοή, σαν φως, σαν ορθρινή δροσοσταλίδα. Η γη βουβαίνεται από έκσταση και ιερό θαυμασμό, μπροστά στο θαύμα. Τ' αστέρια λάμπουν με κάποια μυστηριώδη λάμψη. «Κι είναι μία βούβαση στη γη στα ουράνια πάστρα και λάμπουν πλήθια τ' άστρα».

Θα τραγουδήσει ο Κρυστάλλης, ο ποιητής του Ηπειρωτικού χωριού και της σπάνης.

Ο γαλίνιος και πεντακάθαρος ουρανός της Βηθλεέμ στεφανώθηκε με τα ώσσανά και τα αλληλούια. Πλημμυρίδα φωτός ακτινοβόλησε το μαγνητικό λίκνο του Θείου Βρέφους.

Η Βηθλεέμ, ή μικρή και άσημη πόλη, παίρνει γοητεία ανέσπερη και αιώνια.

Ο φωτοστέφανος της δόξης που
την περιβάλλει επισκιάζει την δόξα των
Αθηνών, της Ρώμης και της Αιγύπτου.

Οι ειδυλλιακοί ποιμένες που την νύκτα εκείνη, γίνονται οι κατάπληκτοι θεατές του θείου μυστηρίου, ο ουρανομήκης στρατός των αγγέλων που γέμισε τον καταγάλανο ουρανό της Ιουδαϊκής πολίχνης με τα ωσσανά και τα αλληλούια, οι μάγοι της Ανατολής που με οδηγώ τον μυστηριώδη αστέρα έρχονται στην Βηθλεέμ, μπροστά στην Φάτνη να προσκυνήσουν το Θείο Βρέφος και να του χαρίσουν τα δώρα της αγάπης τους, το Θείο φως που ακτινοβόλησαν τα Θεϊκά βλέμματα του Θείου νηπιού, ο ταπεινός στάβλος με τους πρασινισμένους τοίχους του, με το αδύνατο και τρεμουλιαστό φως του πενιχρού λυχνariού, αποτελούν φεγγοβόλα χρώματα που συνθέτουν την ασύγκριτη και απαραμίλλη εικόνα της γοητείας που ακτινοβόλησε η Βηθλεέμ.

Το φως που πλημύρισε από την φάτνη δεν ήταν το φως του φιλοσοφικού στοχασμού, ούτε το φως της ανθρώπινης δημιουργίας. Ήταν φως μεταφυσικό, ουράνιο, Θεϊκό που διέσχισε τους αιθέρες και έφθασε μέχρι τη γη, για να γίνει το «οδηγητικό φως» στην πνευματική πορεία του ανθρώπου, να επιλύσει τα οντολογικά του προβλήματα, να απαντήσει στις βαθιές και αοίγαστες πνευματικές του ανησυχίες, να πληρώσει τους πόθους του και τις ενδόμυχες λαχτάρες της καρδιάς του, να ζεστάνει τους παγωμένους αρμούς της πνευματικής του υπάρξεως. Άσβεστες οι ανταύγειες του θέρμαναν και ζωογόνησαν το παγκόσμιο πνεύμα και έκαναν ικανό τον άνθρωπο να προχωρήσει σε νέες πολιτιστικές δημιουργίες και κατακτήσεις. Στις φλέβες της ψυχής του ανθρώπου στάλαξε καινούργιο, ζεστό αίμα, άναψε στην ψυχή καινούργια φλόγα, κι έδωσε στην καρδιά

θερμότερο παλμό.

Ανεξάντλητη φωτιστική πηγή η φάτνη, θα φωτίζει το νόημα και τον σκοπό της ζωής και θ' ανυψώνει τον άνθρωπο στα ύψη της αγάπης, της καλοσύνης και της αδελφοσύνης. Αρκεί ο άνθρωπος να μη χάσει το φωτεινό αστέρι που δείχνει τον δρόμο της ζωής.

«Αρκεί να το βρει κανείς ανάμεσα στ' άλλα αστέρια και να μην το χάσει όπως τραγουδάει ο Δροσίνης. «Τότε σε μία άλλη Βηθλεέμ ακολουθώντας το, μπορεί να φθάσει.

Μαζί με το φως έφερε και τη χαρά και την ελπίδα το Θείο Βρέφος. Τη ζωογόνα και θαλαπωρή χαρά που είχε στερέψει η αμαρτία. Έηλθε να στεγνώσει τα δάκρυα. Έδωσε την χαρά την αιώνια και αστείρευτη την οποία «ουδείς αίρει», όχι την χαρά που δίνουν οι χειροποίητοι δορυφόροι, τα τηλεκατευθυνόμενα βλήματα, τα υπερηχητικά αεροπλάνα και τα διαπλανητικά ταξίδια. Αυτά υψώνονται τις περισσότερες φορές «Δαμόκλειος σπάθη» που απειλεί τη χαρά και την ελπίδα. Μόνον κοντά στην φάνη υπάρχει αληθινή χαρά και ανθοβόλα ελπίδα. Αυτή την χαρά και την ελπίδα, σαν εύοσμα άνθη, βλέπουμε στην πονεμένη ψυχή του Βερίτη ν' ανθοβολούν την νύκτα την Χριστουγεννιάτικη.

Νύκτα τρανή γεμάτη φως ψηλά
στον ουρανό βλέπω ένα αστέρι να
σκορπά τις μαγικές του αχτίδες ψάλλ-
λε ψυχή μου. Τώρα πια θα πάψω να
πονώ Γλυκείες φυτρώνουν μέσα μου κι
ανθοβολούν οι ελπίδες.

Φως, χαρά και ειρήνη σκόρπισε στην ψυχή του ανθρώπου. Ειρήνη «πάντα νουν υπερέχουσα». Όχι τα πτωχά σχεδιάσματα της Ειρήνης που επινόησαν οι άνθρωποι με τις αμφικτιονίες, τις συμπολιτείες και τα κοινά στην αρχαία εποχή και με τους Οργανισμούς των Ενωμένων Εθνών στην ση-

μερινή εποχή.

Σήμερα υπάρχουν ακόμη φυλετικές διακρίσεις, χρωματικές διαφορές, πολιτικές και ιδεολογικές διαμάχες, θρησκευτικές αντιθέσεις, μίσση, έθνες και αντιπάθειες μεταξύ των ανθρώπων.

Και αυτό το κύτταρο της κοινωνίας που λέγεται οικογένεια έχει διασπασθεί. Ούτε μέσα στον Χριστιανικό κόσμο δεν βρίσκουμε την ειρήνη και την ενότητα. Λείπει η Ειρήνη του Θεού σ' όλες τις σχέσεις μας. Και όμως το Θείο Βρέφος ήλθε να φέρει την ειρήνη στον κόσμο και να ενώσει την ανθρωπότητα. «Επί γης ειρήνη» ήταν ο αγγελικός χαιρετισμός.

Φως, χαρά, ειρήνη είναι το αρμονικό τρίπτυχο που έφερε η γέννηση του Θεού στον κόσμο.

Νοσταλγός ακούραστος ο άνθρωπος του Θείου Φωτός, της χαράς και της ειρήνης ας σκύψει ευλαβικά μπροστά στο Θείο Σπήλαιο μαζί με τους απλοϊκούς ποιμένες.

Ας γονατίσει η ψυχή μας μπροστά στο Θείο λίκνο και ας ακολουθήσουμε το μαγικό αστέρι της Βηθλεέμ «το ωραίο σύμβολο των λικνιστικών ελπίδων» ας βαδίσουμε προς την Βηθλεέμ. Θ' ανανεώσουμε την ζωή μας. Ας αφήσουμε το συναίσθημά μας να εισχωρήσει αγνό και απροκατάληπτο μέσα στο Θείο μυστήριο της Ενσαρκώσεως του υιού του Θεού. Ας ανοίξουμε τα μάτια της ψυχής προς το Θείο φανέρωμα και ας αφήσουμε να εισέλθω στην καρδιά για να την θερμάνει το Θείο φεγγαγόλημα που έρχεται από το αείζωο φως της Θείας Φάτνης. Μέσα στα ιερά άδυστα της καρδιάς με τα άγια αισθήματά μας ας πλέξουμε μια φάτνη οπού θα γεννάται ο Χριστός. Ο Άγγελος Σιλέσιος λέγει: «Χίλιες φορές και αν γεννήθηκε στην Βηθλεέμ ο Χριστός, μέσα σου αν δεν γεννήθηκε είσαι για πάντα χαμένος».

Παναγ. Κυρούσης

Πρόεδρος Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών

Νεκρολογία Παναγιώτης Ι. Βέργος (1926-2007)

Ήταν άνθρωπος μειλίχιος χαμηλών τόνων αλλά και οξυδερκής, με ορθή κρίση αλλά και αμέριστη φιλοπατρία. Τον αγάπησαν όλοι οι Παργινοί για τους ευγενικούς του τρόπους και την φιλευσπλαχνία του. Για εμάς τα παιδιά της γειτονιάς του ήταν ο «Μπάρμπα Πάνος», πολύ αγαπημένη μορφή που μας έδινε μιά περίεργη σιγουριά κάτι σαν συγγένεια...

Ἐφτιαξε μιά υπέροχη οικογένεια με την αγαπημένη του γυναίκα την Ευδοκία και τα παιδιά του και φίλους μας Μαριγώ και Πάυλο.

Υπηρέτησε την Πάργα από τη θέση του γραμματέα και αρχειοφυλάκα από το 1952 επί δημαρχίας Θεμιστοκλή Πηγή έως το 1987 επί δημαρχίας Σπυρίδωνος Λέκκα.

Από την θέση του στον Δήμο απέδωσε ακόμη μία αρετή του την οργανωτικότητα.

Ήταν ένας αγαπητός άνθρωπος που η απουσία του μας πονάει.

Ας είναι ελαφρύ το χόμα της αγαπημένης του Πάργας που τον σκεπάζει.

Τάτη Καστρινάκη

André, Grasset SAINT SAUVEUR

Τα Επτάνησα στις τελευταίες δεκαετίες του 18ου αιώνα

Μνημειακό έργο το εικονογραφημένο τρίτομο «Ταξίδι» του Γάλλου πρόξενου στην Κέρκυρα André Crasset Saint-Sauveur που κυκλοφόρησε το 1797 στο Παρίσι. Ένα θαυμαστό πανόραμα των Επτανήσων στις τελευταίες δεκαετίες του 18ου αιώνα.

Ο συγγραφέας, που έζησε σχεδόν μιά
εικοσαετία στην Κέρκυρα ως προξενι-
κός υπάλληλος –γιος προξένου– και ύ-
στερα –επί δεκαετία– ως πρόξενος της
Γαλλίας, υπήρξε λαμπρός γνώστης της
περιοχής και ευσυνείδητος μελετητής
όλων των τομέων της ζωής στα βενε-
τοκρατούμενα νησιά του Ιονίου και τις
κτήσεις της Γαληνοτάτης στη βορειο-
δυτική Ελλάδα.

Πεπαιδευμένος, ανήσυχο πνεύμα

και πολύ δραστήριος ο Saint-Sauveur περιηγήθηκε πολλές φορές τα Επτάνησα, από την Κέρκυρα ως το Τσιρίγο, καθώς και τις αντικρινές ηπειρωτικές ακτές και συγκέντρωσε, ύστερα από συστηματικές επιτόπιες έρευνες, πλούσιο υλικό και άπειρα στοιχεία για το τοπίο και τους ανθρώπους, για το παρόν και το παρελθόν.

Καρπός αυτών των περιηγήσεων και ερευνών, υπήρξε ένα ογκώδες χρονικό, η αυθεντικότερη μαρτυρία για τα Επτάνησα και την ηπειρωτική περιοχή από την Βόνιτσα ως την Πάργα. Γεωγραφία, ιστορία, αρχαιολογία, περιγραφές πόλεων, τοπίων και μνημείων, ανάλυση της πολιτικής, θρησκευτικής και κοινωνικής ζωής, του διοικητικού και εκκλησιαστικού συστήματος, στα

Στον εκλιπόντα
Σταύρο Παγιατάκη
(1967-2007)

*Ήσουν απ' τα καλά παιδιά
πάντα καλοσυνάτος
είχες μεγάλη την καρδιά
όλο χαρά γεμάτος.*

Ωσάν ψυχή παρέδωσες
φίλε μας ευπατριόδη
την θλίψη σ' όλους έδωσες
φίλε καλό ταξίδι.

Καλή αντάμωση
Φώτης Βασ. Βουρεκάς

Βράβευση των πρωτευσάντων μαθητών του Δεσκειού Λυκείου-Γυμνασίου από το κληροδότημα Αθανασίου Δέσκα Σχολικού Έτους 2006-2007

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος η Επιτροπή του Κληροδοτήματος **Αθανασίου Δέσκα** ακολουθώντας τις επιθυμίες του Μεγάλου Ευεργέτη του Σχολείου και της Πάργας **Αθανασίου Παν. Δέσκα** χορήγησε τα χρηματικά βραβεία στους πρωτευσάντες μαθητές του Δεσκειού Λυκείου-Γυμνασίου για το σχολικό έτος 2006-2007.

Ημερομηνία απονομής των βραβείων έχει καθιερωθεί η 27η Οκτωβρίου εκάστου έτους και πραγματοποιείται στο Δέσκειο Γυμνάσιο-Λύκειο κατά τη σχολική εορτή για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες που βραβεύτηκαν για τις επιδόσεις τους κατά το σχολικό έτος 2006-2007 είναι:

Δέσκειο Γυμνάσιο

Α' Γυμνασίου

1. Λουκούμη Δάφνη του Γεωργίου με γενικό 19^{11/12} το χρηματικό βραβείο των 150 δολαρίων Καναδά.

Β' Γυμνασίου

2.α. Μαλουκότση Αφροδίτη του Γεωργίου με γενικό 19^{9/12} το χρηματικό βραβείο των 40 δολαρίων Καναδά λόγω ισοβαθμίας.

β. Νίκα Μαρία του Σπυρίδωνος με γενικό 19^{9/12} το χρηματικό βραβείο των 40 δολαρίων Καναδά λόγω ισοβαθμίας.

γ. Παντέχη Ιωάννα του Νικολάου με γενικό 19^{9/12} το χρηματικό βραβείο των 40 δολαρίων Καναδά λόγω ισοβαθμίας.

δ. Τζάλλας Χαράλαμπος του βασιλείου με γενικό 19^{9/12} το χρηματικό βραβείο των 40 δολαρίων Καναδά λόγω ισοβαθμίας.

Γ' Γυμνασίου

3.α. Λουκούμης Χρήστος του Γεωργίου με γενικό 19^{11/13} το χρηματικό βραβείο των 75 δολαρίων Καναδά λόγω ισοβαθμίας.

β. Πατέρα Αιμιλία του Ηλία με γενικό 19^{11/13} το χρηματικό βραβείο των 75 δολαρίων Καναδά λόγω ισοβαθμίας.

Δέσκειο Λύκειο

Α' Λυκείου

1. Μπάσιο Βασιλίκου του Κωνσταντίνου με γενικό 19,7 το χρηματικό βραβείο των 150 δολαρίων Καναδά.

Β' Λυκείου

2. Δημόπουλος Γεώργιος του Σπυρίδωνος με γενικό 19 το χρηματικό βραβείο των 150 δολαρίων Καναδά.

Γ' Λυκείου

3. Δημητρίου Μαριάννα του Χρήστου με γενικό 19,2 το χρηματικό βραβείο των 200 δολαρίων Καναδά.

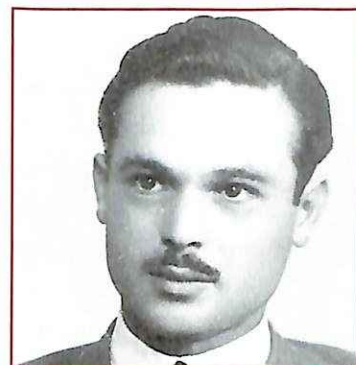
Οι πρωτευσάντες μαθητές και μαθήτριες της Α', Β', Γ' τάξης του Δεσκειού Γυμνασίου και Α', Β' τάξης του Δεσκειού Λυκείου βραβεύονται με το ποσό των 150 δολαρίων Καναδά ενώ οι πρωτευσάντες μαθητές και μαθήτριες της Γ' τάξης του Δεσκειού Λυκείου με το ποσό των 200 δολαρίων Καναδά.

Από την Επιτροπή του Κληροδοτήματος

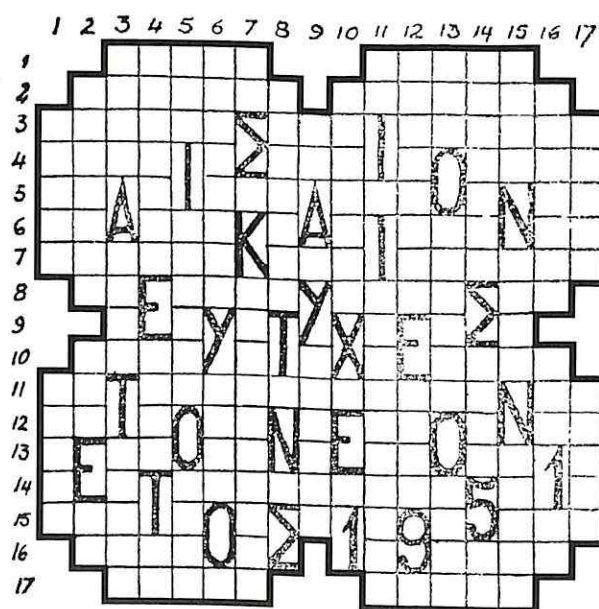
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ Αρ. 309

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- 1) Όρος στην ηλεκτρολογία - Χειροπιαστό.
- 2) Κωμική παραλλαγή τραγουδιού - Καρποφόρο δέντρο (καθ.).
- 3) Πρωτεύουσα μικρού ευρωπαϊκού κράτους - Τελικός σύνδεσμος - Το σώμα μας έχει πολλά, εδώ μονάχα ένα.
- 4) Τρέπες - Φέλαρχος που εμφανίζεται συχνά στα σταυρόλεξα - Κόρη του Μουσολίνι.
- 5) Νότα - Προστακτική των παραπομπών - Αεροπορική εταιρεία (μπερδεμένη) - Αρνιτικό (αρχ.).
- 6) Το υπάρχον - Πρώτο συνθετικό σκωτσέζικων επωνύμων - Λέξις από περίφημο σπαρτιάτικο ρητό - «Υψηλά» χωρίς φωνήεντα.
- 7) Μουσική σύνθεση - Γενάρης ελλην.

Γιώργος Πετρίδης

- κίς φυλής - Άρφια των διακόνων (πληθ.).
- 8) Κτητική αντωνυμία (πληθ.) - Ομηρικός ήρωας - Το σώμα μας έχει τέσσερα - Λουλούδι.
- 9) —
- 10) Αναφορική αντωνυμία (πληθ.) - Χρονικός σύνδεσμος.
- 11) Άρθρο - Προτροπή - Αναφορική αντωνυμία.
- 12) Αιγυπτιακή θεοδής - Γαλλικό σύμφωνο (όπως προφέρεται) - Ένδεκα - Νότα.
- 13) Προτρέπει - Άρνησις (ξεν.) - Αναφορική αντωνυμία (θελ.) - Λεπτό νημάτιο.
- 14) Μορφή.
- 15) Γλέτσο από μία μεγάλη καταστροφή - Εχθρός του η γάτα.
- 16) Άντρας - Βουτό.
- 17) Θέα των αρχαίων - Νησάκι της Αδριατικής.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 1) Ογκώδης βιβλίο - Κεβερνίτης.
- 2) Αγωνιστής εξ' Ύδρας, υπήρξε, ως περπολητής, εφάμιλλος του Κανάρη - Αναφορική αντωνυμία (θελ.) - Προϊόντα κατοικίδιων ζώων.
- 3) Απόβαρον - Εκκλησία - Τσίρκο ταχυροχάις.
- 4) Αδελφός των αποστάσεων - Τροπικό επίρρημα - Φωνήεν και σύμφωνο, συνεχόμενα στο αλφάβητο.

- 5) Κτητική αντωνυμία (γεν. πληθ.) - Την διαθέτουμε ανάλογη τιμωρία - Μέρος του ματιού.
- 6) Ιδεώδεις (θελ. καθ.) - Γεντακίει όνομα (ξεν.).
- 7) Νότα - Πληκτικά (συγκριτικός).
- 8) Θρησκευτική δοξασία αποκλίνουσα των δογματικών κανόνων.
- 9) Τελικός σύνδεσμος - Φέρνω κάτι απ' το εξωτερικό.
- 10) Θα τα βρείτε, αυτή την εποχή σε κάθε γωνία της Αθήνας.
- 11) Συνεταιριστικός όρος - Δένανς απαραίτητη σε κάθε μηχανήμα.
- 12) Πρόγονος - Το κύριο τμήμα ενός αετοκινήτου.
- 13) Άρθρο (θελ. πληθ.) - Παρουσιάζουν αρκετά κενά - Πράξις ασβήξ.
- 14) Κοκκάλινα - Προσφέρονται τ' απογεύματα - Σέμφωνον.
- 15) Καινοεργός είδος φωτισμού - Το μικρό όνομα μιας παιζιγώστης σιγάρ - Και το επώνυμο δύο γνωστών Γάλλων ηθοποιών (άνδρας και γυναίκα).
- 16) Γίνετα, μερικές φορές, μετά το θάνατο - Βορράς (γαλλ.) - Χοίρος (αρχ.).
- 17) Τα πληρώνουν όσοι ταξιδεύουν - Οεράνιο φαινόμενο των πολιτικών περιοχών.

Περιοδικό «Θησαυρός» 31-12-50
Γεώργιος Πετρίδης (Πάργα)

Φωτο σκιές του παρελθόντος

◀ **Πάργα 1968:** Διαδρομή με κανό Πειραιά-Πρίντζι του Πέτρου Κλουδά με στάση στην Πάργα.

Από αριστερά:

Βασίλειος Δεσούλλας (Γεωπόνος Αγροτικής), Κων. Στέλιος, Ταΐρη Μουλαζή, Καραβίδας (Χωροφύλακας), Γιάννης Μπαλαγιάννης (Ταχυδρομικός), Κων. Βλαχόπουλος (Διοικητής Χωροφυλακής), Γεώργιος Σκαρπέτης (Γυμναστής), Πέτρος Κλουδάς (Αθλητής), Αλέξανδρος Μπάγκας (Δήμαρχος).

Καθιστοί: Κων. Κόκκορης, Γεώργιος Ζάχος, Βαγγέλης Παπανικολάου, Σπύρος Ζήσης (Λιμενάρχης), Τάκης Κατομιτίσης, Ηλίας Πιτσαρός, Ιωάννης Δάνδολος, Κώστας Αντωνίου, Σπύρος Μήτσουλης.

▲ Ολυμπιακός Πάργας 1931-1932 με Πρόεδρο τον Δημήτριο Δράκο στο κέντρο.

▲ Πάργα 1948: Μερικοί μαθητές του πρώτου μεταπολεμικού Γυμνασίου.

Όρθιοι: Απόστολος Πετρίδης, Ελενθέριος Δράκος, Σπυρίδων Αρβαντιάκης, Νικόλαος Δεσούλλας, Μιλτιάδης Γιούργας.

Καθιστοί: Ασπασία Καβαδά, Καίτη Σουίδα, Ερμιόνη Πάκου, Έλλη Μπιζελή, Μίρσα Γκρέτη.

Αποκριάτικος χορός

Ο Αποκριάτικος χορός του Συλλόγου θα πραγματοποιηθεί στις 22 Φεβρουαρίου 2008 στο Κέντρο «Μοστρός» στην Πλάκα, Λυσίου και Μνησικλέους. Τραγουδά η Αθηνάϊκή Κομπανία.

Έκθεση γλυπτών Απόστολου Πετρίδη

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η έκθεση γλυπτών αγαλμάτων από ενιαίο σύρμα στη Λευκωσία στη γκαλερί Opus 39 από 12 έως 22 Νοεμβρίου 2007. Ευχόμαστε στον Απόστολο τα καλύτερα.

Ο Δήμαρχος Πάργας Σπυρίδων Πηγής και το Δημοτικό Συμβούλιο εύχεται σε όλους τους Δημότες **Καλά Χριστούγεννα και Ειρηνικό το 2008.**

Ο Νομάρχης Πρέβεζας Βασίλειος Ιωάννου και το Νομαρχιακό Συμβούλιο εύχεται σε όλους τους κατοίκους του Νομού **Χαρούμενο, Ειρηνικό και Δημιουργικό το 2008.**

Φωτορεπορτάζ

4-11-07. Προτοκύριακο στην Κέρκυρα.

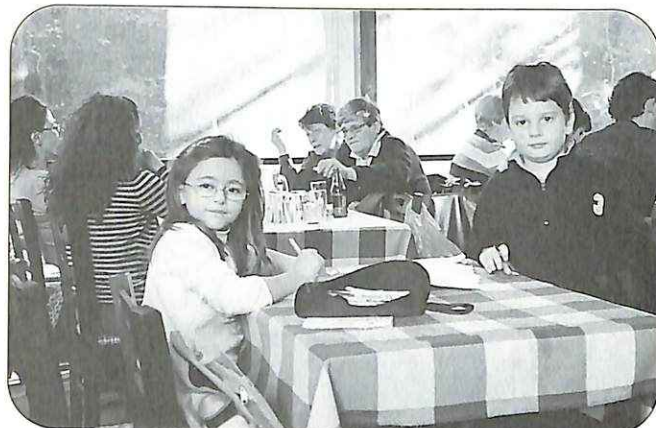

Ο Γεώργιος Μίσης και η Χαρούλα Ζυγούρη τέλεσαν τον γάμο τους στην Πάργα στις 3-11-2007 ημέρα Σάββατο.

Αγιασμός των υδάτων 2006.

(Φωτό Α. & Σ. Δούλη)

11-11-07. Εκδρομή Συλλόγου στη Στενή Ευβοίας. Άλκηστη Σπονδύλη εγγονή Λάμπρου Βουρεκά και Θανάσης Σαμαρτζής εγγονός Θανάση Σαμαρτζή.

1980. Πέτρος Τσιόνος με το σκυλό του Ρεξ.

1980. Σπύρος Πηγής.

1980. Βασίλη Αργίρος.